

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/35/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3124202572
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3124202572.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v právnej veci navrhovateľa A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C., D. XXXX/X, tohto času vo výkone väzby v ÚVV a ÚVTOS Ilava proti 1/ E. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. F., E. F. XXX a 2/ F. G. o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č.k. 17C/14/2024-3 zo dňa 08. marca 2024, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

E. A. a F. G. sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zamietol návrh navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 19.02.2024. Na odôvodnenie tohto rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ svojím návrhom požadoval nariadiť neodkladné opatrenie, ktorým by súd uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť vydať veci, ktoré držia vo svojej moci vymysleným titulom zádržného práva. Svoj návrh odôvodnil tým, že bol dňa 16.10.2023 vzatý do väzby

a v rovnaký deň boli z priestorov, ktoré mal v prenájme, odcudzené veci žalovaným 1/ a zároveň osobou F. G. /bez bližšej špecifikácie navrhovateľom; označený navrhovateľom v návrhu ako žalovaný 2 – poznámka odvolacieho súdu/. V tejto veci podal navrhovateľ viaceré oznámenia smerujúce k zvráteniu tohto nezákonného stavu, avšak OČTK v konaní ORP-1183/TN-TN-2023 videli situáciu ináč. Osoby podozrivé zo spáchania uvedených TČ uviedli, že z dôvodu zádržného práva zadržávajú uvedené veci, kvôli tomu, že on im dlží peniaze. V uvedených priestoroch boli vykonané prehliadky iných priestorov

a presný zoznam vecí sa nachádza v trestnom spise ORP-1183/TN-TN-2023. Do dnešného dňa neboli tieto veci vydané, ani urobený ich súpis, ba naopak, začínajú sa predávať, rozdávať a znehodnocovať. Vzhľadom na to, že je vo väzbe, tak nemá možnosť bližšie identifikovať osobu F. G.. Uvedené žiada preto, aby nedošlo ešte k väčšej škode na majetku ako doposiaľ. K návrhu navrhovateľ nepripojil žiadne listiny, ani iné dôkazy.

2. Návrh navrhovateľa súd posúdil podľa § 324 ods. 1, § 325 ods. 1 a ods. 2 písm. d), § 326 ods. 1 a 2, § 329 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov /ďalej len CSP/. Uviedol, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie vtedy, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomer (vzťah) strán. Jeho nariadenie je prípustné vtedy, ak právny vzťah medzi stranami vyžaduje bezodkladnú úpravu a navrhovateľ opíše skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia treba skúmať s ohľadom na konanie vo veci samej, teda na spornosť práv. Medzi návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia a žalobou musí existovať korelácia (vzájomná závislosť, súvzťažnosť). Tá existuje, ak sa neodkladným opatrením bezodkladne upravuje vzťah (pomer)

existujúci medzi sporovými stranami. Nie je vylúčená ani trvalá úprava vzťahu. V danom prípade možno konštatovať, že navrhovateľ navrhol nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania vo veci samej, avšak z obsahu návrhu nie je zrejmé, čoho sa mieni domáhať návrhom vo veci samej. Samotný petít návrhu evokuje to, že sa navrhovaným neodkladným opatrením má upraviť vzťah medzi navrhovateľom a osobami uvedenými v návrhu, natrvalo. Podstatou návrhu navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia je uloženie povinnosti dvom osobám vydať "veci, ktoré držia vo svojej moci", pričom jedna z nich je označená iba menom a priezviskom (F. G.). Súd návrh navrhovateľa zamietol, pretože je zjavne nedôvodný a to z viacerých dôvodov. Voči osobe označenej iba ako F. G. nebolo možné návrhu vyhovieť už len preto, že táto osoba je označená neurčitým, nekonkrétnym spôsobom. Návrh je nedôvodný v celom rozsahu aj voči E. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. F. XXX, z dôvodu, že navrhovateľ nijakým spôsobom nekonkretizoval, aké veci majú tieto osoby vydať, akým spôsobom a komu (navrhovateľ je vo výkone väzby). Ak by súd takémuto návrhu vyhovel, jeho rozhodnutie by zjavne nebolo vykonateľné. Navrhovateľ nekonkretizoval (riadne neoznačil) ani právny vzťah, ktorý je medzi ním a uvedenými osobami. Z návrhu navrhovateľa je možné určiť iba to, že je vo výkone väzby, že v trestnom konaní bola vykonaná prehliadka iných priestorov, že označené osoby si vykonávajú zádržné právo k veciam, ktoré mal mať navrhovateľ v prenájme, resp. tieto veci mu mali odcudziť (navrhovateľ uviedol, že podal trestné oznámenie) a v súčasnosti sa tieto veci predávajú, darujú a znehodnocujú. Za takto opísaného stavu je návrh nedôvodný, a preto ho súd zamietol.

3. Proti tomuto rozhodnutiu podal včas odvolanie navrhovateľ. Poukázal na to, že sudca, ktorý o jeho návrhu rozhodol hobral aj do väzby. Vznáša voči nemu námietku zaujatosti. Tento sudca úmyselne manipuluje s väzobnými spismi, úmyselne uvádza iné spisové značky, aby bolo zmarené sťažnosťové právo väznenej osoby. Čo sa týka zamietnutia jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, navrhovateľ uviedol, že všetky skutočnosti, ktoré by preukázali opodstatnenosť jeho návrhu sú súčasťou trestného spisu, ktorý v návrhu označil. S týmto trestným spisom on nie je oprávnený sa oboznamovať, nemá k nemu prístup. Okrem toho sa sám nachádza vo väzbe sa je tak v spore v postavení slabšej strany a preto mal súd „ex offo“ túto situáciu vyriešiť. Nakoniec poukázal na to, že pokiaľ ide o žalovaného F. G., navrhovateľ vzhľadom na ochranu osobných údajov nemá mať odkiaľ vedomosť o bližších jeho údajoch. Má za to, že splnil všetky zákonné náležitosti a je potrebné neodkladné opatrenie, ktoré požaduje vydať, aby nedochádzalo ku škodám na jeho majetku.

4. Žalovaný 1/ sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

5. Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania navrhovateľa, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a contrario, a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods.1 CSP ako vecne správne potvrdiť, a to z týchto dôvodov:

6. V prvom rade je potrebné sa vyjadriť k námietke zaujatosti, ktorú navrhovateľ vzniesol vo svojom odvolaní voči sudcovi súdu prvej inštancie, ktorý vo veci konal a rozhodoval. Táto námietka je odôvodnená tvrdeniami o procesnom postupe sudcu v iných konaniach /vo väzobných veciach/ a preto nemôže byť dôvodom na vylúčenie sudcu, keď podľa § 49 ods. 3 CSP dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti. Z týchto dôvodov odvolací súd na námietku zaujatosti sudcu vznesenú v odvolaní navrhovateľom neprihliadal / podľa § 53 ods. 3 veta pred bodkočiarkou CSP ak sa námietka zaujatosti týka len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu alebo jeho rozhodovacej činnosti, súd na námietku zaujatosti neprihliada./.

7. Čo sa týka samotného návrhu navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia a jeho posúdenia súdom prvej inštancie, ktoré vyústilo do zamietnutia návrhu navrhovateľa, odvolací súd sa po preskúmaní veci celkom zhoduje so záverom súdu prvej inštancie, že podanému návrhu navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia nešlo vyhovieť. Návrh navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia neobsahuje základné zákonné náležitosti /§ 132 v spojení s § 326 ods. 1 CSP/ pokiaľ ide o riadne označenie osoby F. G. /ktorý je označený len menom a priezviskom, bez ďalšej bližšej identifikácie, ktorá by ho robila nezameniteľným s inou osobou/ a riadne vymedzenie hnuiteľných vecí, ktoré by mali byť navrhovateľovi vydané /tu okrem označenia vecí, ktoré držia E. A. a F. G. vo svojej moci

navrhovateľ neuvádza žiadne ďalšie skutočnosti, ktoré by dokázali požadované veci individualizovať, robili by ich nezameniteľnými s inými hnutelnými vecami a mohli tak byť aj riadnym podkladom pre prípadný nútený výkon rozhodnutia/.

8. Nedôvodný je poukaz navrhovateľa na to, že by mal byť v konaní v postavení tzv. slabšej strany a z tohto dôvodu by si mal konajúci súd zaobstarať všetky potrebné skutočnosti sám /vrátane identifikácie F. G. a hnutelných vecí, ktoré navrhovateľ požaduje vydať/. Aj keď Civilný sporový poriadok upravuje tzv. spory s ochranou slabšej strany /§ 290 a nasl./, ich enumerácia v procesnom predpise je taxatívna /spory spotrebiteľské, antidiskriminačné a individuálne pracovné spory/ a vymedzenie strany sporu ako strany slabšej, ktorá požíva zvýšenú ochranu zo strany súdu sa vždy deje vo vzťahu k druhej strane sporu t.j. spotrebiteľ ako slabšia strana oproti dodávateľovi, osoba vo vzťahu ktorej druhá strana porušila zásady rovnakého zaobchádzania podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo zamestnanec vo vzťahu k zamestnávateľovi. V danej právnej veci spor navrhovateľa voči osobám E. A. a F. G. nemožno subsumovať pod žiadny takýto zákonom predvídaný a upravený prípad sporu s ochranou slabšej strany, keď nejde o spor spotrebiteľský, antidiskriminačný ani individuálny pracovný spor a navrhovateľ si nemôže postavenie slabšej strany v spore nárokovať len z dôvodu svojej súčasnej situácie /výkon väzby/.

9. Ďalej odvolací súd dodáva, že súd prvej inštancie správne navrhovateľovi v odôvodnení napadnutého rozhodnutia poukázal na právnu úpravu neodkladných opatrení /§ 327 CSP/, podľa ktorej konajúci súd navrhovateľa neodkladného opatrenia nevyzýva na odstránenie väd jeho návrhu, vrátane riadneho označenia osôb, proti ktorým návrh smeruje alebo riadneho označenia vecí, ktoré by mali tieto osoby byť povinné navrhovateľovi podľa neodkladného opatrenia vydať. Rovnako správne súd prvej inštancie poukázal na to, že v tomto konaní /civilné sporové konanie/ sa neuplatňuje tzv. vyhľadávacia /vyšetrovacia/ zásada, v zmysle ktorej konajúci súd sám z úradnej povinnosti vyhľadáva a zabezpečuje dôkazy za účelom zistenia skutočného stavu vecí. Nestrannosť súdu v záujme zachovania rovnosti zbraní v civilnom sporovom konaní zabraňuje tomu, aby súd stranám sporu uľahčoval ich bremeno tvrdenia a dokazovania vlastnou činnosťou. Bolo preto povinnosťou navrhovateľa, a nie súdu prvej inštancie, aby riadne označil osoby, proti ktorým jeho návrh smeruje a hnutelné veci, ktoré od nich žiada vydať. Splneniu tejto povinnosti nebráni ani skutočnosť, že navrhovateľ je toho času vo väzbe. Ako osoba poškodená má navrhovateľ právo nazerať v zmysle § 46 ods. 1 Trestného poriadku do spisov /teda aj trestného spisu, ktorý sa vedie na podklade jeho oznámenia ako poškodeného a ktorý on sám vo svojom návrhu označil s tým, že sú v ňom uvedené hnutelné veci, ktoré požaduje vydať/. Okrem toho navrhovateľ podľa svojich tvrdení žiada vydať svoje hnutelné veci, teda ako ich vlastník by mal mať o nich aspoň základnú vedomosť, ktorá mu umožňuje ich popísať, označiť.

10. Na základe týchto záver odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil. Na tomto mieste odvolací súd ešte uvádza, že sa mu javí procesne správnejšie, ak by súd prvej inštancie návrh navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 327 CSP odmietol a nie zamietol /podľa § 327 veta pred bodkočiarkou CSP ak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia neobsahuje predpísané náležitosti alebo je nezrozumiteľný, alebo neurčitý, súd taký návrh odmietne, ak ide o také vady, ktoré bránia pokračovaniu v konaní/. V konečnom dôsledku by však napravenie tejto procesnej chyby odvolacím súdom nijako neprospelo právam odvolateľa a preto odvolací súd zamietnutie návrhu navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia potvrdil ako vecne správne.

11. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 2 CSP. E. A. a F. G. náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd nepriznal, hoci boli v odvolacom konaní procesne úspešní, pretože menovaným žiadne trovy odvolacieho konania preukázane nevznikli.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde,

ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).